

40. ΜΕΘΩΝΗ

Ἀριθ. 20.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκύκλιος τῆς Γραμματείας ταύτης μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἀντιτύπων, ἀφορώντων τὰς τοπικὰς περὶ κληρονομίας συνηθείας, εἰς ἀπάντησιν τῆς ὁποίας καθυποβάλλει ἡ Δημογεροντία τὰς ὅσας ἠδυνήθη νὰ λάβῃ πληροφορίας ἀναφορικῶς πρὸς ἓνα ἕκαστον τῶν ζητημάτων.

Εἰς τὸ 1 ζήτημα

Ἡ συνήθεια τῆς μὲν πόλεώς μας συμφωνεῖ καθ' ὅλα μὲ τὸν νόμον, τῶν δὲ χωρίων τῆς ἐπαρχίας ταύτης θέλει ὅτι τὰ ἀρσενικὰ παιδιά νὰ λαμβάνουν περισσότερον μερίδιον ἀπὸ τὰ θηλυκά.

Εἰς τὸ 2.

Ἡ συνήθεια τῆς πόλεως συμφωνεῖ μὲν μὲ τὸν νόμον, δὲν ἀκολουθεῖ ὅμως αὐτὸν κατὰ γράμμα, δὲν ἐπιτρέπει δηλονότι ἀπόλυτον ἐξουσίαν εἰς τοὺς γονεῖς νὰ διαθέτουν τὰ πράγματά των ὅπως ἡ φαντασία των τοὺς ὑπαγορεύσῃ, οὔτε πάλιν τοὺς ἀποτρέπει νὰ προσφέρουν μέρος αὐτοῦ εἰς ὅποιον προαιροῦνται, ἢ καὶ νὰ κάμουν ἐλεημοσύνας· τῶν δὲ χωρίων, θεωρεῖ τοὺς γονεῖς ὡς συντρέφους μὲ τὰ τέκνα των ἔὰν αὐτὰ ὑπερβαίνουν τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ὡς τοιούτους τοὺς δίδει τὸ δικαίωμα μόνον τὸ μερίδιόν των νὰ διαμοιράζουν, ὅπως βούλονται. Τὴν συνήθειαν ταύτην ἀποδίδουσιν εἰς τὸ ὅτι τὰ παιδιά συνεργοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπόκτησιν καὶ ἐπαύξεισιν τῶν διαφόρων ζώων, ἐκ τῶν ὁποίων κυρίως συνίσταται ἡ περιουσία τῶν χωρικῶν.

Εἰς τὸ 3.

Ἡ τοπικὴ μας συνήθεια ἐφύλαξεν ἀπαρασάλευτον τὸν νόμον τοῦτον καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν.

Εἰς τὸ 4.

Ἡ πόλις μας συνειθίζει, ἔὰν ὄντος τοῦ ἀνδρογένου ἀτέκνου ἀποθάτῃ ὁ εἰς τῶν συζύγων ἀδιάθετος, ὅλη ἡ περιουσία του γίνεται τρία μερίδια, ἐξ ὧν ἓνα λαμβάνει ὁ ἐπιζῶν σύζυγος, ἓνα οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος καὶ τὸ τρίτον δίδεται δι' ἐλεημοσύνας πρὸς ἀναζούφισιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ τεθνηκότος. Τὰ χωρία ὅμως ἔχουν συνήθειαν σχεδὸν ὁμοίαν μὲ τὸν νόμον. Οἱ νόμιμοι συγγενεῖς κληρονομοῦν τὸν ἀποθανόντα καὶ ὁ ἐπιζῶν σύζυγος δὲν λαμβάνει ἄλλο παρὰ τὰς προγαμιαίας δωρεάς.

Εἰς τὸ 5.

Ἡ τοῦ τόπου συνήθεια δὲν παραλλάσει παντάπασιν ἀπὸ τὸν νόμον.

Εἰς τὸ 6 ζήτημα τὸ περὶ προικός.

Ἡ συνήθεια τῆς πόλεώς μας διετήρησε τὸν νόμον τοῦτον ἀπαραιμείωτον, ἀλλὰ τῶν χωρίων ὑποχρεώνει τὴν γυναῖκα νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μόνην τὴν προῖκα της.

Εἰς τὸ 7.

Εἰς τὴν πόλιν ἔχει χώραν ὁ νόμος τοῦτος· εἰς τὰ χωρία ὅμως ἡ συνήθεια δὲν δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν θυγατέρα νὰ λάβῃ ὅλον τὸ μερίδιόν της, οὔτε οἱ γονεῖς δύνανται νὰ τῆς ἀφήσουν ἴσον μερίδιον μὲ τὸν υἱόν τους, ἀλλ' ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἀδελφοὺς νὰ προικίσουν, ὡς οἱ γονεῖς, τὰς ἀδελφάς των.

Αὗται εἶναι αἱ συνήθειαι τοῦ τόπου τούτου, τὰς ὁποίας ἠδυνήθη νὰ ἐξηκριβώσῃ ἡ Δημογεροντία.

Περὶ δὲ τῆς ἐποχῆς, ἀφ' ἣν ἐπικρατοῦν αἱ συνήθειαι αὗται τοῦ τόπου μας, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ πληροφορήσωμεν τὴν Σ. Γραμματείαν, καθότι ἐπὶ Τουρκίας αἱ συνήθειαι αὗται δὲν ἦτον εἰς πλήρη ἐνέργειαν, ἀλλὰ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων δυστροποῦντες ἐπρόστρεχαν εἰς τὰ κριτήρια τῶν Τούρκων, τῶν ὁποίων οἱ νόμοι καὶ τὰ ἔθιμα ἦτον πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς νόμους τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπομένως αἱ συνήθειαι αὗται δὲν ἦτον παρὰ διὰ τοὺς εὐαγώγους καὶ φιλησύχους πολίτας καὶ διὰ τοῦτο ὀλίγον καθεὶς ἐφρόντιζε νὰ ἐνθυμεῖται τὴν ἀρχὴν των. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅμως τῆς κατὰ τῶν Τούρκων ἐπαναστάσεως ἐβλήθησαν ἐντελῶς εἰς ἐνέργειαν καὶ ἔχουν χώραν μέχρι σήμερον.

*Ἐν Μοθώνῃ
Τὴν 14 Ἀπριλίου 1833*

*Οἱ ἐπαρχ. Δημογέροντες
Μοθώνης
Ἀ. τζαγγαρις
κωνσταντὶς μηχαλακόπουλος*

41. ΚΟΡΩΝΗ

Ἀρ. 166

*Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας.*

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Κορώνης.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 330 πρόσκλησιν τῆς Γραμματείας ταύτης περὶ τῶν τοπικῶν συνηθειῶν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, προσκαλέσασα ἡ Δημογεροντία αὕτη τοὺς